

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/343/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717212346
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7717212346.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobcu N. K., T.. X.XX.XXXX, C. XX, zast. Mgr. Michalom Gargulákom, advokátom, Michalovce, Kpt. Nálepku 8, proti žalovaným 1) I. N.I., T.. XX.X.XXXX, Q. XXX, zast. JUDr. Ľubošom Bajuzíkom, advokátom, Humenné, Nám. slobody 2 a 2) KOOOPERATÍVA poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o náhradu škody na zdraví, o odvolaní žalovanej v 2. rade proti rozsudku 19C/45/2017-191 z 31.7.2019 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch III., V. a VII.

O d m i e t a odvolanie voči výrokom I., II., IV. a VI.

Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému v 2. rade priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Michalovce (ďalej len súd) napadnutým rozsudkom rozhodol, že I. žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi 858,00 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 858,00 eur od 21.7.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. nárok žalobcu na úroky z omeškania proti žalovanému v 1. rade za obdobie od 13.4.2017 do 20.7.2017 zamietol, III. žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi 858,00 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, IV. nárok žalobcu na úroky z omeškania proti žalovanému v 2. rade zamietla, V. plnením nároku náhrady škody jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého žalovaného, VI. žalobcovi priznal vo vzťahu k žalovanému v 1. rade náhradu trov konania v pomere 100%, ktoré je povinný nahradiť žalobcovi žalovaný v 1. rade a VII. žalobcovi priznal vo vzťahu k žalovanému v 2. rade náhradu trov konania v pomere 100%, ktoré je povinný nahradiť žalobcovi žalovaný v 2. rade.

2.Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou si uplatnil nárok na proti žalovaným náhrady škody z ublíženia na zdraví z dôvodu, že žalovaný 1. rade 13.6.2015 v Michalovciach po ulici Močarianskej smerom na Obec Pozdišovce viedol osobné motorové vozidlo značky BMW evidenčné číslo I. - XXX H., pričom nerešpektoval vodorovnú dopravnú značku zákazu predchádzania a začal predchádzať neznáme biele dodávkové vozidlo nedovolenou rýchlosťou pre jazdu v obci, a to rýchlosťou 77,62 až 88,77 kilometrov za hodinu v čase, keď z účelovej komunikácie od Poľnohospodárskeho družstva Močarany na hlavnú cestu vošlo osobné motorové vozidlo značky Ford Sierra evidenčné číslo I. - XXX H., ktoré riadil žalobca. Došlo k zrážke vozidiel v jazdnom pruhu vozidla značky Ford Sierra. Po zrážke vozidlo BMW zišlo mimo komunikáciu a prednou časťou narazilo do stĺpa elektrického napätia, čím došlo k poškodeniu elektrického rozvádzača. Pri dopravnej nehode utrpeli spolujazdci vo vozidle BMW zranenia. Vodič

osobného motorového vozidla Ford Sierra, teda žalobca, pri dopravnej nehode utrpel ťažké zranenie a to zlomeninu pravej vretennej kosti s dobou liečenia a práceneschopnosti 2 mesiace. Svojím konaním žalovaný 1/porušil povinnosti uložené mu ako vodičovi podľa zákona vyplývajúce z § 4 ods.1 písm. c), § 15 ods.5 písm. a), b),c), § 16 ods.4 a § 137 ods.2 písm. c), d) a o) z. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Na tomto skutkovom základe bola na žalovaného 1/podaná obžaloba 3.2.2016, v zmysle ktorej sa mal žalovaný dopustiť prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1,2 písm. a) Trestného zákona tým, že inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania a o ktorom rozhodoval Okresný súd Michalovce v trestnej veci 3 T/14/2016.

2.1.Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení k žalobe z 2.8.2017 uviedol, že žaloba je predčasná, pretože na OS Michalovce naďalej prebieha súdne konanie v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 3T/14/2016 a táto vec nebola ukončená a vzhľadom na to, že jednou zo základných zásad trestného konania je zásada prezumpcie neviný žiada žalobu zamietnuť.

2.2.Žalovaný 2. v rade vo svojom vyjadrení zo 4.8.2017 vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu v dôsledku uplynutia dvojiročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Začiatok plynutia premlčacej doby v prípade škody na zdraví je stanovený okamihom, kedy sa poškodený dozvie o škode a zodpovednej osobe a poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky spisovej značky 25 Cdo/721/2005 z 29. 11. 2006. Žalobca si musel byť vedomý škody a zodpovednej osoby už v čase škodovej udalosti, 13.6.2015. Podľa názoru žalovaného v 2. rade rozhodujúcim okamihom pre plynutie premlčacej doby v prípade škody na zdraví titulom bolestného je okamih úrazu, teda kedy žalobca vytrpel bolesť, to je v predmetnej veci je to 13.6.2015, kedy žalobca utrpel zlomeninu vretennej kosti. Od tohto dňa si žalobca mohol príslušnou žalobou na súde uplatniť aj nárok na náhradu škody voči žalovaným. V prípade bolestného sa začiatok plynutia premlčacej doby neskúma až ustálením zdravotného stavu, ale okamihom, kedy poškodený vytrpel bolesti. Ustálenosť zdravotného stavu je aspekt rozhodujúci v prípade nárokov poškodeného z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, nie bolesti. Nárok na náhradu škody na zdraví je premlčaný, nakoľko dvojiročná subjektívna premlčacia doba pre uplatnenie nároku na náhradu škody titulom bolestného začala plynúť od 14.5.2015 a žaloba bola podaná až 3.7.2017, teda po uplynutí premlčacej doby.

2.3.Po vykonanom dokazovaní súd vec právne posúdil podľa § 420 ods.1, § 444 OZ, § 4 ods.1,2, § 15 ods.1,2, § 11 ods.6,7,8 zák. č. 381/2001 Z.z., § 106 ods.1,2 OZ a konštatoval, že žalobca si proti žalovaným uplatnil právo na náhradu škody v sume 858,00 eur s prísl., a to proti žalovanému v 1. rade z titulu zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods.1 OZ a proti žalovanému v 2. rade titulom poistného plnenia podľa § 4 ods.2 a § 15 ods.1 zák. č. 381/2001 Z.z. Vo vzťahu k žalovanému v 1. rade základnými predpokladmi pre vznik nároku poškodeného na náhradu škody je preukázanie zavineného porušenia právnej povinnosti, v dôsledku ktorého vznikla poškodenému škoda. Pre vznik nároku na náhradu škody sa tak vyžaduje: a) zavinené porušenie právnej povinnosti, b) existencia škody a c) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou. V konaní vo vzťahu k žalovanému v 1. rade sú všetky uvedené atribúty preukázané. Nebolo sporné, že žalovaný v 1. rade sa voči žalobcovi dopustil protiprávneho konania, z ktorého mu vznikla škoda, a to škoda na zdraví. Žalovaný v 1. rade v čase začatia konania namietal svoju vecnú pasívnu legitímáciu s odôvodnením, že jeho zavinené konanie nebolo voči žalobcovi preukázané. Počas konania však došlo k právoplatnému ukončeniu konania 3T/14/2016, v ktorom vina žalovaného bola preukázaná a žalovaný v 1. rade bol právoplatne uznaný za vinného z ublíženia na zdraví žalobcu, a to na tom skutkovom základe, že pre porušenie povinností vodiča, a to § 4 ods. 1 písm. c), § 15 ods. 5 písm. a), b),c), § 16 ods. 4 a § 137 ods. 2 písm. c), d) a o) zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej bola žalobcovi spôsobená škoda na zdraví. Súd poukázal na § 193 CSP, podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím súdu o tom, že bol spáchaný trestný čin ako aj o tom, kto ho spáchal. Súd mal preto preukázané, že žalovaný v 1. rade sa dopustil voči žalobcovi protiprávneho konania, z ktorého žalobcovi škoda vznikla. Je tak preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Škoda na zdraví je preukázaná znaleckým posudkom MUDr. Y. ako aj lekárskeho posudkom MUD. U., z ktorých vyplýva, že žalobca pri dopravnej nehode utrpel zlomeninu pravej vretennej kosti s dobou liečenia a práceneschopnosti 2 mesiace. Zranenie trvalé následky nezanechalo a znalci zhodne ohodnotili vytrpenú bolesť žalobcu na 50 bodov, čo v číselnom vyjadrení predstavuje 858,00 eur (50 x 17,16 Eur za jeden bod podľa § 5 ods.2 zák.č. 437/2004 Z.z.). Žalovaný v 1. rade výšku škody nenamietal, preto ho súd na náhradu škody v uplatnenej a preukázanej výške zaviazal.

2.4.Žalovaný v 2. rade vzniesol proti uplatnenému nároku námietku premlčania, ktorú však súd neuznal. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody z ublíženia na zdraví, preto sa pri posudzovaní otázky premlčania vychádza iba zo subjektívnej premlčacej doby. Podľa § 106 ods.1 OZ v nadväznosti na § 15 ods.2 zák. č. 381/2001 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo

dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné, aby boli kumulatívne splnené dve podmienky: 1. poškodený musí mať vedomosť o vzniku škody a 2. musí mať vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá. Ak chýba jedna z uvedených podmienok, subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť. Žalovaný argumentoval, že nárok žalobcu je premlčaný, pretože podľa jeho názoru začala premlčacia doba plynúť 14.5.2015 (zrejme ide o omyl v písaní, pretože dopravná nehoda sa stala 13.6.2015 a nie v máji) a žaloba bola podaná až dňa 3.7.2017, teda po uplynutí premlčacej doby. Ďalej uviedol, že skutočnosť, že škoda, náhrady ktorej sa žalobca domáha, mu bola spôsobená vodičom motorového vozidla EČ: I. XXX H., si žalobca musel byť vedomý už v čase škodovej udalosti, t.j. 13.6.2015. Nesúhlasil, že až vypracovaním znaleckého posudku v trestnom konaní z 2.11.2015 sa dozvedel o osobe zodpovednej za škodu. Z popísaného skutkového priebehu vzniku škody a následných udalostí, ktoré po dopravnej nehode nasledovali, súd dospel k záveru, že s argumentáciou žalovaného v 2. rade o premlčaní práva nemožno súhlasiť. Sám žalovaný v 2. rade predložil do konania Reláciu dopravnej polície z 10.8.2015, v ktorej dopravná polícia za vinníka dopravnej nehody z 13.6.2015 označila žalobcu, pretože nedal prednosť v jazde motorovému vozidlu žalovaného v 1. rade jazdiaceho po hlavnej ceste. Žalovaný v 2. rade, preto odmietol plniť náhradu škody na zdraví z povinného zmluvného poistenia. Túto skutočnosť oznámil žalobcovi listom z 12.10.2015 odvolávajúc sa na § 5 ods.1 zák. č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého poisťovateľ nenahradí škodu, ktorú utrpel vodič motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Žalobca sa preto ešte v mesiaci október 2015 mohol dôvodne domnievať, že si škodu na zdraví spôsobil sám. Podľa názoru súdu vzhľadom na uvedené, sa žalobca o osobe škodcu mohol dozvedieť najskôr zo znaleckého posudku znalca Ing. V. C. vypracovaného pre účely trestného konania 2.11.2015, resp. až z uznesenia o vznesení obvinenia proti žalovanému v 1. rade z 11.11.2015. Nemožno po žalobcovi ako laikovi spravodlivo požadovať, aby si sám dokázal ustáliť osobu škodcu, ak orgány na to príslušné sa v tejto otázke rozchádzali: - dopravná polícia za vinníka nehody označila žalobcu, znalec z odboru dopravy za vinníka nehody označil žalovaného v 1. rade. Súd je preto toho názoru, že žalobca si síce mohol byť vedomý 13.6.2015, že mu škoda na zdraví vznikla, pretože musel byť ošetrovaný, ale rozhodne v ten istý deň nemohol mať vedomosť o tom, že za škodu zodpovedá žalovaný v 1. rade. Podľa názoru súdu dvojiročná premlčacia doba žalobcovi začala plynúť najskôr v mesiaci november 2015, v ktorom bol podaný znalecký posudok pre účely trestného konania a bolo vznesené obvinenie proti žalovanému v 1. rade. Žaloba bola podaná 3.7.2017, preto žalobca nárok na náhradu škody uplatnil na súde včas. Súd poukázal aj na ďalšiu korešpondenciu žalovaného v 2. rade zo 11.4.2017, z ktorej vyplýva, že poisťovňa pristúpi k poistnému plneniu v prípade doručenia konečnej správy o nehode, kde bude uvedená miera zavinenia účastníkov nehody, alebo bude doručené právoplatné rozhodnutie súdu. Napriek existencii právoplatného rozhodnutia súdu o tom, že za dopravnú nehodu zodpovedá žalovaný v 1. rade, žalovaný v 2. rade odmieta poistné plnenie vyplatiť. Nárok žalobcu proti žalovanému v 2. rade je tak daný podľa § 4 ods.2 a § 15 ods.1 zák. č. 381/2001 Z.z. V konaní nie je sporné, že žalovaný v 1. rade mal so žalovaným v 2. rade uzatvorenú poistnú zmluvu, predmetom ktorej bolo poistenie osobného motorového vozidla zn. BMW EČ: I. XXX H. zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú so začiatkom poistenia 31.3.2015. Poisťníkom a platiteľom poistenia bol I. N., žalovaný v 1. rade. Ako poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby za neho žalovaný v 2. rade nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví. V konaní bolo preukázané, že žalobcovi vznikla škoda na zdraví v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, ktoré patrí žalovanému v 1. rade, preto má žalobca právo požadovať plnenie náhrady škody priamo proti poisťovateľovi žalovaného v 1. rade v súlade s § 15 ods.1 zák. č. 381/2001 Z.z.

2.5. Žalovaný v 2. rade ďalej namietal s poukazom na § 7 ods.2 zák. č. 437/2004 Z.z., že žalobca k lekárskeму posudku MUDr. N. U. nedoložil kompletnú zdravotnú dokumentáciu súvisiacu s poistnou udalosťou, ktorá je nevyhnutná pre objasnenie okolností ohľadom zdravotného stavu poškodeného. K uvedenému súd uvádza, že bodové ohodnotenie bolestného vyplýva už zo znaleckého posudku znalca MUDr. N. Y. z 30.7.2015 vykonaného v rámci prebiehajúceho trestného konania a ktoré znalec určil na 50 bodov. Z posudku vyplýva, že podkladmi pre vypracovanie znaleckého posudku bola aj zdravotná dokumentácia obsiahnutá v trestnom spise ako aj dokumentácia z traumatologickej ambulancie a OÚCH v Michalovciach. Zdravotná dokumentácia tvorila prílohu posudku, pretože táto povinnosť vyplýva z § 17 ods.4 písm. e) zákona o znalcoch a tlmočníkoch. MUDr. N. U. nevypracovával znalecký ale lekársky posudok, v ktorom zhodne ohodnotil bolestné na 50 bodov. Podľa § 7 ods.2 zák. č. 437/2004 Z.z. je zdravotnícke zariadenie, v ktorom sa poškodený liečil, povinné poskytnúť posudzujúcemu lekárovi zdravotnú dokumentáciu súvisiacu s poškodením zdravia, zdravotná dokumentácia však nemusí byť prílohou podaného lekárskeho posudku (§ 8 ods.1 zák. č. 437/2004 Z.z.).

2.6.Súd tak mal preukázanú aj výšku náhrady škody, ktorú znalci zhodne ohodnotili za vytrpenú bolesť žalobcu na 50 bodov, čo v číselnom vyjadrení predstavuje 858,00 eur (50 x 17,16 Eur za jeden bod podľa § 5 ods. 2 zák.č. 437/2004 Z.z.). Žalovaný v 2. rade je tak povinný nahradiť žalobcovi uplatnenú škodu na zdraví z poistnej udalosti z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri prevádzke motorového vozidla.

2.7.Žalobca si uplatnil právo na náhradu škody voči dvom subjektom, avšak z iného právneho titulu. Obidva tieto nároky popri sebe obstoja a poškodený ich môže uplatniť voči tomu zodpovednému subjektu, ktorý si sám vyberie. Prijatím plnenia od ktoréhokolvek zo zodpovedných subjektov dochádza k uspokojeniu nároku poškodeného na náhradu škody a teda k zániku jeho nároku. Kým nie je nárok na náhradu škody uspokojený jedným alebo druhým zodpovedným subjektom, zostávajú obidva zodpovedné. Voči každému z nich možno nárok uplatniť, voči každému z nich možno nárok aj priznať a priznaný nárok možno aj na každom z nich vymáhať. Pretože ide o jediný nárok a nie je daná spoločná a nerozdielna zodpovednosť, vymôcť ho možno iba raz. Táto skutočnosť musí byť vyjadrená v rozhodnutí tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

2.8.Žalobca si uplatnil právo na úroky z omeškania proti obom žalovaným vo výške 5% od 13.4.2017 do zaplatenia s odôvodnením, že vychádzali z e-mailu poisťovne z 12.4.2017, v ktorom žalovaný v 2. rade informuje, že k plneniu z poistnej udalosti pristúpi až po ustálení osoby zodpovednej za dopravnú nehodu. Nárok žalobcu proti žalovaným vychádza z rôznych právnych základov, preto je potrebné aj pri požiadavke úrokov z omeškania z toho vychádzať. Nárok proti žalovanému v 1. rade je uplatnený podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, preto sa pri úrokoch z omeškania aplikuje § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 563 Občianskeho zákonníka. Nárok proti žalovanému (zrejme v 2. rade, pozn. odv. súdu) má základ v z. č. 318/2001 Z.z., preto je potrebné pri omeškaní vychádzať z § 11 citovaného zákona. Podľa § 563 OZ ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, ako ho o plnenie veriteľ požiadal. V zmysle ustálenej judikatúry, ak dlžník nebol vyzvaný na plnenie pred začatím súdneho konania, za výzvu v zmysle § 563 sa považuje doručenie žaloby. Na druhý deň po prevzatí výzvy je dlžník povinný plniť. Žalobca pred podaním žaloby žalovaného v 1. rade na plnenie nevyzval. Žalovaný prevzal žalobu 19.7.2017, preto bol 20. júl dňom plnenia. Keďže v tento deň žalovaný v 1. rade žalobcovi neplnil, je od 21.7.2017 v omeškaní. Požadovaná výška úrokov z omeškania je v súlade s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., pretože k 21.7.2017 predstavovala 5% (0 + 5 percentuálnych bodov). Keďže žalovaný (zrejme v 1. rade, pozn. odv. súdu) je v omeškaní s plnením peňažného záväzku, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania z priznanej sumy 858,00 eur vo výške 5% ročne od 21.7.2017 do zaplatenia a vo zvyšku bol návrh zamietnutý. Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade súd nárok žalobcu na úroky z omeškania zamietol. Nárok na úroky z omeškania podľa § 11 ods.8 zák. č. 381/2001 Z.z. je viazaný na nesplnenie si povinnosti poisťovateľa podľa § 11 ods.6 citovaného zákona. Žalobca neuviedol, kedy oznámil poistnú udalosť žalovanému, uviedol však, že si nárok proti žalovanému uplatnil niekedy v jeseni 2015. Žalovaný listom z 12.10.2015 oznámil žalobcovi dôvody, pre ktoré neposkytne poistné plnenie, preto je nutné konštatovať splnenie povinnosti v zmysle § 11 ods.6 písm. b) z. č. 381/2001 Z. z. Nie je pritom podstatné, či odmietnutie poistného plnenia je alebo nie je dôvodné. Do omeškania sa žalovaný môže dostať až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods.7 z. č. 381/2001 Z.z. (napr. rozhodnutie 3Cdo/145/2017).

2.9.O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP tak, že ich priznal žalobcovi ako strane plne úspešnej v konaní. Žalobca má proti každému zo žalovaných právo na náhradu trov konania v pomere 100%, keďže ide o samostatné nároky vychádzajúce z rôznych právnych základov. Pri určení pomeru úspechu súd vychádzal z toho, že žalobca mal neúspech iba v nepatrnnej časti, a to v časti zamietajúcej úroky z omeškania u oboch žalovaných. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods.2 CSP.

3.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný v 2. rade (č. I. 217 - 221) z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP, ktoré odôvodnil nasledovne:

3.1.V priebehu konania pred súdom prvej inštancie vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu (bolestného) v dôsledku uplynutia dvojročnej premlčacej lehoty. Citoval znenie § 106 ods.1 OZ a uviedol, že začiatok plynutia premlčacej lehoty v prípade škody na zdraví je stanovený okamihom, kedy sa poškodený dozvie o škode a zodpovednej osobe. Ide o tzv. subjektívnu premlčaciu lehotu, pričom tzv. objektívna premlčacia lehota sa v prípade nároku na náhradu škody na zdraví neuplatňuje. „O škode sa poškodený dozvie, akonáhle zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno odvodiť vznik škody a orientačne jej rozsah, a o zodpovednej osobe sa dozvie, akonáhle získa vedomosť o skutkových

okolnostiach, na základe ktorých je možné urobiť záver o osobe konkrétneho škodcu. Nemusí pritom ísť o zistenie, postačuje, aby skutkové okolnosti, ktorými poškodený disponuje, boli oprávnené urobiť záver o tom, kto zodpovedá za škodu, ktorá mu vznikla" (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 2917/2012). Poškodený „sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá hneď, ako získa informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok o osobe konkrétneho škodcu, t.j. len čo získal vedomosť o skutkových okolnostiach rozhodujúcich pre vymedzenie zodpovedného subjektu, teda len čo získal vedomosť o skutkových okolnostiach, ktoré sú spôsobilé urobiť takýto záver o mozgnej zodpovednosti určitého subjektu. Nemusí ísť priamo o zistenie, stačí, aby skutkové okolnosti, ktorými poškodený disponuje, mohli viesť k záveru o určení zodpovedného subjektu (nejde teda o nespochybniteľnú istotu v určení zodpovednej osoby). Vedomosť poškodeného o tom, kto zodpovedá za škodu, nie je splnená až na základe oznámenia o podozrení alebo predpokladu, avšak na druhej strane nie je rozhodujúce, kedy si na základe určitých skutkových okolností, o ktorých preukázateľne vedel, utvoril právny záver o zodpovednosti určitej osoby alebo o dôvodnosti a výške svojho nároku. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty nezávisí od toho, či a kedy si poškodený obstará dostatok dôkazov alebo kedy sa vytvorí preňho priaznivejšia procesná situácia na to, aby skutkové okolnosti, o ktorých má vedomosť, mohol v súdnom konaní preukázať. Súd napriek vyššie uvedenému dospel k záveru o nedôvodnosti námietky premlčania vznesenej zo strany žalovaného v 2. rade a citoval bod 33. odôvodnenia. Záver súdu o tom, že žalobca sa ešte v mesiaci október mohol dôvodne domnievať, že si škodu na zdraví spôsobil sám považuje žalovaný v 2. rade za nesprávny. Žalovaný v II. rade v tejto súvislosti poukázal na výpoveď žalobcu učinenu žalobcom v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Michalovce sp. zn. 3T/14/2016, kedy žalobca v procesnom postavení poškodeného uviedol, že daného odviezol svokra na družstvo do obce Močarany, potom sa chcel dostať do Krásnoviec a pri výjazde z bočnej cesty v Močaranoch videl zľava na dostatočnú vzdialenosť okolo 120 m prichádzať bielu dodávku a preto vyšiel s vozidlom na cestu a keď bol asi meter a pol za stredovou čiarou tak zrazu uvidel pred sebou vozidlo, ktoré obiehvalo dodávku aj napriek tomu, že je tam zákaz predbiehania a došlo k zrážke, pričom vodič obiehajúceho vozidla hneď z auta utiekol, (viď str. 3 rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/14/2016 z 22.5.2018). Vzhľadom na popis priebehu nehodového deja žalobcom v priebehu trestného konania je zjavné, že žalobca si už v čase nehody bol dostatočne vedomý všetkých okolností nehody, a to aj osoby, ktorá nehodu spôsobila. Pokiaľ teda ide o osobu zodpovednú za škodu, bola jej totožnosť žalobcovi známa a nebolo žiadnych pochybností o jej identite. Z uvedeného vyplýva záver, že za deň kedy sa poškodený dozvedel o osobe zodpovednej zo škodu, treba považovať deň samotného úrazu, t.j. 13.6.2015. Žalobca tak mohol nárok na náhradu škody, titulom bolestného, uplatniť na súde voči žalovanému v 2. rade podstatne skôr, pričom pre zabezpečenie si priaznivejšej procesnej / dôkaznej pozície bolo v jeho kompetencii podať návrh na prerušenie civilného sporového konania do právoplatného skončenia trestného konania, nakoľko skutočnosť, že voči žalovanému v I. rade prebiehalo trestné konanie nemalo vplyv na spočítvanie premlčacej lehoty voči žalovanému v 2. rade. S poukazom na odbornú literatúru a rozhodovaciú prax súdov - k otázke začiatku plynutia premlčania v prípade škody na zdraví, je žalovaný v 2. rade toho názoru, že záver súdu prvej inštancie: „Podľa názoru súdu dvojročná premlčacia doba žalobcovi začala plynúť najskôr v mesiaci november 2015, v ktorom bol podaný znalecký posudok pre účely trestného konania a bolo vznesené obvinenie proti žalovanému v 1. rade" je potrebné považovať za nesprávny. V súvislosti s otázkou, kedy bolo v prípade žalobcu objektívne možné posúdiť stav bolestného, žalovaný v II. rade poukazuje na nasledovne: Zo znaleckého posudku č. 11/2015 znalca MUDr. N. Y. zo 30.7.2015 vyplýva, že okrem zlomeniny pravej vretennej kosti, neboli v zdravotnom stave žalobcu riešené ďalšie operácie, resp. ďalšie výkony na jeho zdravotnom stave, ktoré by zdravotný stav žalobcu kvalifikovali ako neustálený aj po dni 14.6.2015, kedy bola vykonaná fixácia zlomenej pravej vretennej kosti. Ak teda od uvedeného obdobia mal žalobca všetky dostupné prostriedky na to, aby si dal vyhotoviť listinný dôkaz o ohodnotení výšky jeho ujmy na bolestnom, je potrebné konštatovať, že moment uvedeného obdobia je momentom, kedy sa dozvedel o výške škody vzniknutej z tohto titulu. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 721/2005 z 29.11.2006 z ktorého vyplýva, že nie je potrebné, aby poškodený poznal rozsah (výšku) škody presne (napr. na základe odborného posudku), ale v zmysle § 106 ods.1 OZ sa poškodený dozvie o škode vtedy, keď má údaje ktoré mu umožňujú podať žalobu na súde, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to aspoň v približnej sume s možnosťou dodatočného spresnenia. Na základe vyššie uvedeného žalovaný v 2. rade navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 19C/45/2017 z 31.7.2019 v napadnutej časti zmenil/vo veci sám rozhodol a to tak, že žalobu žalobcu voči žalovanému v II. rade v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania, alternatívne, aby

rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 19C/45/2017 z 31.7.2019 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4.K odvolaniu žalovaného v 2. rade sa vyjadril žalobca (č. l. 230 - 231), ktorý sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom Okresného súdu Michalovce z 31.7.2019, č.k. 19C/45/2017 - 191 a samotné rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje žalobca za právne správne a v súlade so správne zisteným skutkovým stavom. Zotrváva na skutočnostiach uvedených v samotnej žalobe a poukazuje a zotrváva na svojich písomných vyjadreniach, v rámci ktorých sa kompletne vyjadril jednak začatiu plynutia lehoty na náhradu škody a v rámci ktorých sa vyjadril aj k tvrdeniam a námietke premlčania uplatnenej žalovaným v 2. rade a preto sa žalobca bude primárne vyjadrovať len k tvrdeniam uvedeným zo strany žalovaného v 2. rade uvedeným v samotnom odvolaní. V prvom rade uviedol, že podľa jeho názoru je odvolanie podané účelovo. V tejto súvislosti poukázal i na to, že žalovaný v 2. rade uhradil žalobcovi plnenie za škodu, ktorá vznikla na motorovom vozidle, čo správne poznamenal aj súd vo svojom rozsudku. Žalobca už v samotnom konaní uviedol, že v zmysle právnej teórie, praxe súdov ako aj v zmysle judikatúry sa o osobe, ktorá zodpovedá za vzniknutú škodu, poškodený dozvie vtedy, keď získa informácie na základe ktorej si môže urobiť úsudok o osobe konkrétneho škodcu, teda akonáhle poškodený získa vedomosť o skutkových okolnostiach rozhodujúcich pre vymedzenie zodpovednostného subjektu. Nemusí ísť pritom o zistenie osoby škodcu, ktorá znamená istotu v bežnom slova zmysle, ale poškodený musí disponovať takými informáciami o vzniku škody, vo svetle ktorých sa javí dostatočne pravdepodobná zodpovednosť určitej konkrétnej osoby. Takéto vedomosti sa však objektívne dajú získať napr. v rámci vykonaného vyšetrovania z výpovedí jednotlivých svedkov a pod.. V tejto súvislosti žalobca podotýka, že zistenie skutočnosti, kto viedol motorové vozidlo samo o sebe nezakladá zistenie osoby škodcu! (len teoreticky a príkladmo uviedol, že napr. iná osoba v motorovom vozidle mohla nejakým spôsobom pôsobiť voči vodičovi motorového vozidla, ktorý konaním inej a teda tretej osoby nachádzajúcej sa vo vozidle, by spôsobil dopravnú nehodu a takto by nemohol byť zodpovedný). Rozhodujúcim faktorom pri zistení konkrétnej osoby škodcu je to, kedy poškodený získa vedomosť o takých skutkových okolnostiach, ktoré môžu viesť k záveru o zodpovednosti konkrétneho subjektu, čo jednoznačne nebol deň dopravnej nehody. Poškodený musí mať k dispozícii také informácie o okolnostiach vzniku škody, vo svetle ktorých sa javí dostatočne pravdepodobná zodpovednosť určitej konkrétnej osoby. Týmto momentom určite nebol deň dopravnej nehody, ani vedomosť o vodičovi motorového vozidla, ale až následné zistenie informácií o okolnostiach vzniku škody v rámci trestného konania - vyšetrovania. (rovnako aj RO NS ČR z. 28.01.2004, sp. zn. 25Cdo 871/2002). V tejto súvislosti uviedol, že vzhľadom na vyš. uvedené sa žalobcovi mohla javiť ako dostatočná pravdepodobná zodpovednosť určitej osoby - žalobcu až vypracovaním znaleckého posudku znalcom Ing. V. C.Á. z 2.11.2015, poukazujúc na výpovede svedkov Dominiky L'ochovej a Tomáša Ádáma resp. až z uznesenia o vznesení obvinenia proti žalovanému v 1. rade z 11.11.2015, čo správne posúdil aj súd, pričom súd aj správne poznamenal, že „nemožno po žalobcovi ako laikovi spravodlivo požadovať, aby si sám dokázal ustáliť osobu škodcu, ak orgány na to príslušné sa v tejto otázke rozchádzali: - dopravná polícia za vinníka nehody označila žalobcu, znalec z odboru dopravy za vinníka nehody označil žalovaného v 1. rade." Každopádne má žalobca za to, že k začatiu premlčacej doby mohlo dôjsť najskôr možnosťou dozvedenia sa o škode. V prípade uplatňovania nároku na odškodnenie bolesti (§ 444 OZ) poškodeného, sa poškodený dozvie o škode v čase, kedy možno objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti, čo nastane až po ukončení liečebného procesu. „Pri odškodňovaní bolesti je potrebné prihliadať na to, že okolnosti rozhodujúce pre určenie bolestného sa stanú známe až po ukončení liečebného procesu, resp. po jeho ustálení. Poškodený sa až v tomto momente dozvie o tejto škode a jej výške" (JUDr. Imrich Fekete, CSc., Občiansky zákonník - Veľký komentár 1. diel, Bratislava: Eurokódex 2011). Žalobca má za to, že až momentom ukončenia pracovnej neschopnosti a teda až po ukončení liečebného procesu, resp. po jeho ustálení sa žalobca mohol dozvedieť o škode a žalobca sa ako poškodený mohol dozvedieť o majetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno natoľko objektívne vyčísliť v peniazoch najskôr 10.07.2015, kedy došlo k ukončeniu práceneschopnosti, a teda po ukončení liečebného procesu, ak nie neskôr. Inými slovami povedané, až momentom ukončenia práceneschopnosti bolo možné vyhotoviť lekársky posudok na ohodnotenie bolestného, kedy bolo možné objektívne zistiť rozsah poškodenie na zdraví, priebeh liečenia alebo odstraňovanie jeho následkov. Žalobca podotýka, že žaloba bola podaná dňa 3.7.2017 a teda pred uplynutím premlčacej doby dvoch rokov.

4.1.Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací, po zvážení celého prípadu, v súlade s § 387 CSP za použitia § 392 CSP, rozsudok Okresného súdu Michalovce z 31.7.2019, č.k. 19C/45/2017 - 191 ako súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalobcovi voči žalovanému

v 2. rade plnú náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorú je žalovaný v 2. rade povinný uhradiť žalobcovi.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal žalovaný v 2. rade v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods.1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok vo výrokoch III., V. a VII. ako vecne správne potvrdil a odmietol odvolanie vo výrokoch I., II., IV., a VI. podľa § 386 písm. b) CSP, lebo bolo podané neoprávnenou osobou.

6. Podľa § 76 CSP samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne.

7. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

8. Žalovaní v 1. a 2. rade predstavujú samostatné procesné spoločenstvo, v ktorom koná každý subjekt sám za seba a súd je povinný o každom nároku a povinnosti rozhodnúť samostatne. Odvolanie sa výslovne vzťahuje len na tie povinnosti, ktoré sa týkajú výlučne žalovaného v 2. rade. Žalovaný v 2. rade podal odvolanie voči všetkým jeho výrokom, teda aj v tých výrokoch, ktoré sa týkali výlučne žalovaného v 1. rade, ktorý odvolanie nepodal a právoplatnosť výrokov I., II. a VI. odvolaním žalovaného v 2. rade nie je dotknutá.

8.1. Keďže odvolanie voči výrokom I., II. a VI. podala strana, v ktorej neprospech nebolo rozhodnutie v citovaných výrokoch vydané, podala ho neoprávnená osoba, preto v tejto časti muselo byť odmietnuté.

9. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

10. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) možno doplniť nasledovné:

11. Žalovaný v 2. rade nesprávne právne posúdenie vzhliada v tom, že súd nesprávne posúdil nim vznesenú námietku premlčania.

12. Podľa § 420 ods.1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

13. Podľa § 444 OZ pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

14. Podľa § 4 ods.1 zák. č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

15. Podľa § 4 ods.2 zák. č. 381/2001 Z.z. písm. a) poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

16. Podľa § 15 ods.1 zák. č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

17. Podľa § 15 ods.2 zák. č. 381/2001 Z.z. na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

18.Podľa § 11 ods.7 zák. č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

19.Podľa § 106 ods.1 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

20.Podľa § 106 ods.2 OZ najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

21.Pre premlčanie nároku na odškodnenie škody na zdraví stanovil zákonodarca jedine plynutie subjektívnej premlčacej doby. Právo na náhradu škody na zdraví sa tak premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

21.1.Odvolací súd sa plne stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie vysloveným v bode 32. a 33. odôvodnenia, že žalobca sa o tom, kto za škodu zodpovedá dozvedel až 2.11.2015 a to vypracovaním znaleckého posudku č. 8/2015 z 2.11.2015 znalcom Ing. V. C..

21.2.Posúdenie momentu, kedy sa poškodený dozvedel o škode na zdraví, viaže slovenská judikatúra na okamih (deň) ustálenia zdravotného stavu poškodeného. Uvedené platí napriek tomu, že tento právny názor nebol výslovne formulovaný v právnych vetách dvoch základných judikátov, ale v ich odôvodneniach. S uvedenými závermi korešponduje i konštantná súdna judikatúra. Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku sp. zn. M Cdo 37/2000 pod R 68/2003 uzavrel, že za deň zistenia bolesti nemožno bez ďalšieho považovať deň ukončenia práceneschopnosti poškodeného, ani deň vyhotovenia posudku o bolestnom, ale okamih (deň) ustálenia zdravotného stavu poškodeného.

21.3.Publikovanými judikátmi došlo zo strany najvyšších súdnych autorít k definovaniu momentu, kedy sa poškodený prvýkrát dozvie o škode, teda poškodený sa dozvie o škode v momente, keď sa jeho liečba skončí. Inými slovami, keď lekár informuje poškodeného pacienta, že liečebný proces sa skončil a jeho zdravotný stav je stabilizovaný. V tomto momente sa poškodený dozvedel o celej škode a začína mu plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku.

21.4.Zo znaleckého posudku znalca MUDr. N. Y. z 30.7.2015 bola určená výška bolestného 50 bodov, ale znalec nevedel uviesť, či zranenie zanechá trvalé následky. Znaleckým posudkom z 27.6.2017, ktorý vydal MUDr. N. U. sa žalobca dozvedel, že liečba bola ukončená 10.7.2015 a zranenie nezanechá následky a dozvedel sa aj výšku škody. Takúto vedomosť aj keď len čiastočnú mal žalobca už 30.7.2015.

21.5.Absolútne nedôvodná je námietka žalovaného v 2. rade, že žalobca o tom, kto mu škodu spôsobil sa dozvedel v deň kedy mu škoda vznikla, 13.6.2015 a to s poukazom na znalecký posudok č. 8/2015 z 2.11.2015.

Vychádzajúc z § 106 ods.1 OZ až 2.11.2015 boli splnené obidve podmienky pre začatie plynutia premlčacej doby, ktorá začala plynúť najskôr 2.11.2015 a uplynula by 2.11.2017. Keďže žaloba bola podaná 3.7.2017 námietka premlčania bola vznesená nedôvodne.

22.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25.Žalovaný v 2. rade nebol v odvolacom konaní úspešný, preto náhrada trov bola priznaná žalobcovi vo vzťahu k žalovanému v 2. rade v rozsahu 100%.

26.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).